

Тема. Моделювання інформаційного простору металургійного підприємства на базі ПАТ «Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь»»

Останні дослідження і публікації свідчать про те, що на сьогодні приділяється увага питанням моделювання інформаційного простору.

Так, у праці [1] висвітлена сутність концепції державної інформаційної політики, основні аспекти формування єдиного інформаційного простору в Україні, наведена чинна правова база інформатизації України, стратегія розробки інформаційного кодексу; визначена роль засобів масової інформації в процесі формування і реалізації державної інформаційної політики; зазначені правові та організаційні механізми забезпечення інформаційних прав громадян та інформаційної безпеки; окреслена стратегія формування і розвитку єдиного інформаційного простору України, визначено, що являє собою єдиний інформаційний простір та з яких компонентів складається.

Методологічні основи побудови інформаційних систем (ІС) як складових інформаційного простору управління економікою та бізнесом викладені у [2]. Автори розглянули поняття «інформаційні системи», їх призначення, класифікації за різними критеріями; основи управління інформаційними ресурсами та знаннями підприємства; використання процесного підходу до розробки ІС; поняття їх архітектури та структури і основ побудови.

Розгляд цієї теми продовжено у праці [3], де висвітлено вирішення проблем формування національної інформаційної інфраструктури, зокрема системи національних інформаційних ресурсів як її складової, в сучасних умовах розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та актуальність питань забезпечення інформаційної безпеки держави.

У [4] досліджено умови створення інформаційно-комунікативних моделей, розглянуто фактори, що впливають на інформаційно-комунікативний простір при його моделюванні в інформаційному суспільстві.

У статті [5] пропонується перегляд підходів до управління організацією в цілому з метою створення ефективного інформаційного простору з використанням сучасних ІТ.

Питанню створення єдиного інформаційного середовища для державної системи моніторингу докільця присвячена праця [6]. Автори пропонують об'єднати можливості і зусилля численних служб для вирішення завдань комплексного спостереження, оцінювання і прогнозування стану навколишнього середовища в Україні на основі конвергенції відповідних ІС.

У статті [7] проаналізовано поняття «інформаційно-освітній простір». Розглянуто поняття «хмарна технологія» та проаналізовані можливості хмарних сервісів Google Apps для освіти.

Інші наукові праці присвячені питанням визначення, формулювання ознак (І. Вінічук [8], А. Манойло [9]), окреслення архітектоніки (С. Грицай [10], В. Ільганаєва [11]) та проблемам (В. Гастинщиков [12], В. Карпенко, О. Романенко) українського інформаційного простору. Проте в науці про інформаційний простір ще й досі залишається багато прогалин.

Так, на думку А. Манойло, інтереси, цінності й норми поведінки соціальних груп в інформаційному просторі можуть істотно відрізнятись від традиційних, тому що інформаційний простір формує свої інтереси, культурні особливості, цінності й норми поведінки, а традиційні інтереси, цінності та норми при трансфері їх в інформаційний простір зазнають найчастіше істотних змін [9, с. 10].

Дослідники відзначають, що поняття «інформаційний простір» поєднує два терміни: «простір» та «інформація». Простір можна охарактеризувати такими властивостями, як структурність, довжина, співіснування й взаємодія елементів у всіх матеріальних системах. На думку М. Каткової, інформаційний простір – це історично сформована, забезпечена правовими гарантіями й засобами зв'язку, з найбільшою доступністю для споживача форма скоординованих і структурованих, територіально близьких і віддалених

інформаційних ресурсів, котрі акумулюють результати комунікаційної діяльності людей [13].

Як відзначає О. Захарова, у сучасному інформаційному просторі необхідно інтенсивно розвивати нову інформаційну культуру, яка перебудовує не тільки сферу економіки, управління, спосіб життя й характер комунікації, а й впливає на людську ментальність, самосвідомість і поведінку людини. На думку О. Захарової, використання поняття «інформаційна культура» у прикладному значенні розкриває лише частину тієї інформаційної культури, яка формує соціокультурний простір. Ця теза дозволяє авторові зробити висновок про те, що використання інформаційної культури як фундаментального поняття містить у собі історичні механізми самоадаптації до мінливого інформаційно-комунікативного середовища, які дозволяють активізувати соціальну практику, залишати в минулому віджилі традиції, затверджуючи замість них нові поведінкові норми й духовні цінності інформаційного світу [14].

Таким чином, незважаючи на те, що вже понад двадцять років Україна незалежна й постійно бере участь у численних міжнародних програмах, поняття інформаційного простору все ще залишається новим і непізнаним. У важкий період трансформації українського суспільства з постіндустріального в інформаційне ми не зуміли сформувати справжній інформаційний простір у тому контексті, як його розуміє міжнародна спільнота.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арістова І.В. Державна інформаційна політика: організаційно-правові аспекти : монографія / за заг. ред. Бандурки О.М. Харків: Вид-во Ун-ту внутр. Справ, 2000. 368 с.
2. Інформаційні системи в економіці: навчальний посібник / [Пономаренко В. С., Золотарьова І. О., Бутова Р.К., Плеханова Г.О.]. – Харків : ХНЕУ, 2011. 176 с.
3. Нестеренко О. В. Проблеми формування національної інформаційної інфраструктури та забезпечення її безпеки. *Реєстрація, зберігання і обробка даних*. 2010. Т. 12, № 2. С. 216-226.
4. Степанов В.Ю. Моделювання інформаційно-комунікативного простору в інформаційному суспільстві. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2009-2/doc/1/06.pdf>
5. Луцький М. Г. Деякі аспекти побудови інформаційного простору організації . URL: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/EPsAE/article/view/4097/4242>.
6. Доманецька І. М., Хроленко О. В. Концептуальна модель побудови єдиного інформаційного простору для вирішення завдань автоматизованої технології ведення екологічних паспортів територій в рамках державної системи моніторингу довкілля . *Управління розвитком складних систем*. 2010. № 4. С. 40-45.
7. Олексюк В. П. Досвід інтеграції хмарних сервісів Google Apps у інформаційно-освітній простір вищого навчального закладу. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2013. Т. 35. № 3. С. 64-73.
8. Вінчук І. Особливості впливу глобальних систем масової комунікації на особистість. *Бібліографознавство. Документознавство. Інформологія*. 2012. № 1. С. 50-53.
9. Манойло А. Государственная информационная политика в особых условиях: монография. Москва: МИФИ, 2003. 388 с.

10. Грицай С. Архітектоніка сучасного медіапростору. *Вісник Книжкової палати*. 2012. № 5. С. 26-29.
11. Ільганаєва В. Теоретико-методологічний синтез соціально-комунікаційного знання. *Філософія спілкування : філософія, психологія, соціальна комунікація*. 2009. № 2. С. 96-101.
12. Гастинщиков В. Узагальнення міжнародного досвіду при визначенні шляхів входження України у світовий інформаційний простір. *Вісник Книжкової палати*. 2010. № 12. С. 31-35.
13. Каткова М. В. Понятіе «информационное пространство» в современной 232 социальной философии. *Известия Саратовского университета. Сер. Философия. Психология. Педагогика*. Вып.2. 2008. URL : <http://www.sgu.ru/files/nodes/32527/2008-2-6.pdf>
14. Захарова О. А. Информационно- коммуникативная компетентность государственных служащих в условиях современных социокультурных изменений: автореф. дис. ... канд. культурологии : 24.00.01. Москва, 2007. 19 с.